

Sygn. akt II CKN 1060/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 2 czerwca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Marian Kocon

Sędziowie: SN - Elżbieta Skowrońska-Bocian (spraw.)

SN - Zbigniew Strus

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2000 r.

na rozprawie sprawy z wniosku E. P., H. Ż., U. M. i S. W.

z udziałem H. K., Polskich Kolei Państwowych, Skarbu Państwa Starosty Powiatowego w P.

o ustanowienie służebności drogi koniecznej

na skutek kasacji uczestniczki H. K.

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego

z dnia 27 lipca 1998 r.,

p o s t a n a w i a:

oddalić kasację; zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawców kwotę 200,- (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy postanowieniem z 23 marca 1998 r. sygn. akt I Ns 704/92 obciążył służebnością drogi koniecznej nieruchomości będącą przedmiotem własności uczestniczki postępowania H. K. Sąd ustalił, że nieruchomości wnioskodawców oraz uczestniczki postępowania powstały w wyniku działu spadku po A. P. Wnioskodawcy w latach osiemdziesiątych zabudowali swoje działki; wjazd na każdą z nich znajduje się od strony zachodniej. Dojeżdżając do swoich działek korzystali z drogi biegnącej wzdłuż zachodniej granicy ich działek w kierunku południowym, a dalej zachodnią częścią działki nr 410 (należącej do uczestniczki postępowania) do ul. Ł.

Droga ta istniała od wielu lat, został w niej przeprowadzony także wodociąg.

Biegły wskazał dwa warianty przeprowadzenia drogi koniecznej. Wariant pierwszy pokrywa się w całości z drogą istniejącą w działce uczestniczki postępowania. Według wariantu drugiego droga ta biegłaby po nieruchomości, której stan prawny nie jest uregulowany i w miejscu, w którym dotychczas nie istniał przejazd. Biegły wskazał też, że ustanowienie drogi koniecznej według wariantu pierwszego nie odbierze działce uczestniczki charakteru budowlanego, jednak nieruchomość ta straci na atrakcyjności.

Apelacja uczestniczki postępowania została oddalona postanowieniem Sądu Wojewódzkiego z 27 lipca 1998 r. sygn. akt II Ca 272/98. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że ustalenia Sądu Rejonowego są poprawne i wystarczające dla potrzeb orzeczenia. Ustanowienie służebności w sposób przyjęty przez ten Sąd

jest zgodne ze stanem faktycznym, z zasadami współżycia społecznego, a także powoduje stosunkowo niewielki uszczerbek dla nieruchomości obciążonej.

Kasacja uczestniczki postępowania oparta została na obu podstawach określonych w art. 393¹ kpc. W ramach podstawy pierwszej wskazuje się naruszenie art. 145 § 2 i 3 kc przez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przeprowadzenie drogi koniecznej przez grunt uczestniczki postępowania odpowiada wymogom, mimo iż powoduje znaczny uszczerbek dla tej nieruchomości. Ponadto pozostaje to w sprzeczności z interesem społeczno-gospodarczym, a istnieje możliwość przeprowadzenia drogi koniecznej w inny sposób. W ramach drugiej podstawy skarżąca podnosi naruszenie art. 233 § 1 i art. 328 § 2 kpc przez dokonanie ustaleń w sposób przekraczający swobodną ocenę dowodów, a także ogólnikowe uzasadnienie zaskarżonego postanowienia.

Oddalając kasację Sąd Najwyższy miał na uwadze, co następuje:

Uzasadnienie kasacji ocenić należy jako ogólnikowe. W istocie zawiera ono jedynie przedstawienie odmiennego punktu widzenia na pożądaną przebieg drogi koniecznej. Skarżąca nie wskazuje, na czym miałyby polegać naruszenie art. 233 § 1 kc, poza wskazaniem, że ustaleń dokonano w sposób przekraczający granice swobodnej oceny dowodów. Nie precyzuje także, w czym wyraża się naruszenie art. 145 § 2 i 3 kc.

W rozpoznawanej sprawie oba Sądy orzekające wybrały taki wariant przebiegu drogi koniecznej, który oceniły jako bardziej odpowiadający kryteriom wskazanym w art. 145 § 2 i 3 kc. Ocena ta w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie nasuwa zastrzeżeń. Zmniejszenie wartości nieruchomości obciążonej zrekompensowane zostało wynagrodzeniem. Zaskarżone orzeczenie odpowiada zatem prawu.

Z tych względów kasacja podlegała oddaleniu jako pozbawiona usprawiedliwionych podstaw (art. 393¹² kpc). O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 § 3 kpc.

